

Universiteit
Leiden

The Netherlands

Life amidst singularities

Durinx, M.

Citation

Durinx, M. (2008, October 15). *Life amidst singularities*.

Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/13144>

Version: Corrected Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/13144>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Stellingen behorende bij het proefschrift

Life amidst Singularities

door Michel Durinx

- i. De canonische vergelijking zoals geformuleerd door Dieckmann & Law (1996), JMB 34:579–612, is met een aangepaste interpretatie van de coëfficiëntfuncties zonder verdere wijzigingen van toepassing op populatiemodellen met fysiologische structuur. (*Dit proefschrift*)
- ii. Als we enkel tot op kwadratische termen kijken dan hangt de invasiefitnessfunctie van een gemeenschap met N residenten nabij een singulariteit enkel af van de één-residentsfitness. (*Dit proefschrift*)
- iii. Voor de adaptieve dynamica van willekeurige populatiemodellen met in de deterministische limiet een klassiek exponentieel aantrekkend evenwicht vormen de Lotka-Volterra modellen een normaalvorm tot op de laagst relevante orde van de afstand tussen de in de populatie aanwezige kenmerkwaarden (1^e orde weg van singuliere punten, 2^e orde nabij singuliere punten), maar niet voor hogere ordes. (*Dit proefschrift*)
- iv. Indien ecologische verschillen tussen mannetjes en vrouwtjes toegelaten worden, zullen deze nabij vertakkingspunten veelal verschillende ecologische niches bezetten en aldus evolutionaire vertakkingen dwarsbomen. (*Dit proefschrift*)
- v. Bij het schetsen en aannemelijk maken van een evolutionair scenario zou er meer moeite gedaan moeten worden om alternatieve mechanismen te belichten, aangezien deze vaak roet in het eten kunnen gooien.
- vi. Daar waar in duizenden publicaties ‘good genes’ als verklaring voor seksuele selectie gegeven wordt, onderbouwt slechts een minieme fractie daarvan deze uitleg.
- vii. William ‘A rose by any other name’ Shakespeare had het bij het foute eind en Benjamin ‘language shapes understanding’ Whorf bij het juiste, als we kijken naar de theorievormende en onderzoekssturende aspecten van de labeling van data voor gegevensbanken. (*Ref: W. Shakespeare (B. Gibbons Ed. 1980) Romeo and Juliet. Methuen, London (UK); B.L. Whorf (J.B. Carroll Ed. 1956) Language, Thought, and Reality: Selected Writings of Benjamin Lee Whorf. MIT Press, Cambridge (Mass); S. Leonelli (2007) Weed for Thought. Thesis Vrije Universiteit, Amsterdam (NL).*)
- viii. Pas bij pogingen tot wiskundig onderbouwen blijkt of een verbaal model het papier waard is waarop het geschreven is.
- ix. Glas is het eenvoudigste voorbeeld van echte complexiteit.
- x. Uit hun reacties op minimale wijzigingen in tentamenopgaven kan geconcludeerd worden dat studenten structureel instabiel zijn.
- xi. Leven zonder huisdieren is een illusie.
- xii. Nationaliteiten zijn een illusie, en de Belgische des te meer.